

Wierszyk dziecienny

Kiedym był mały, przed laty,
Kochałem wiśniowe kwiaty,
Kwiaty kochałem wiśniowe,
Śniegiem lecące na głowę.

Kiedy przejrzały me oczy,
Gwiazdy kochałem w przeźroczy
I była dusza ma rada
Tej gwieździe, co z nieba spada.

A kiedym ujrzał cierpienie,
Gwiazd złotych nie miałem w cenie,
Chłopięcą miałem zabawę,
Na łzy się wciąż patrząc krwawe.

O śmieszna beztrosko dzieci!
Jak czas ten leci, jak leci!...
Zabawa skończyła się jasna,
Gdym poznał, co to łza własna.